

TALE

Arrangement: Samråd med Folketingets Kulturdvalg 28. oktober 2011
Åbent eller lukket:
Dato og klokkeslæt: Den 25. oktober kl. 14.00
Sted: Folketinget, Christiansborg
Taletid:
Forv. antal deltagere:
Evt. andre forhold ministeren bør være opmærksom på: Der er stillet følgende samrådspørgsmål:

Spørgsmål A
Vil ministeren fortsat nedlægge Gamle Scene i Det Kongelige Teater, som ministeren gik til valg på i sit oplæg Kulturens marshallplan, og vil ministeren begrunde sit synspunkt?
Spørgsmål B
Vil ministeren fortsat fritage Det Kongelige Teater for sine turnéforpligtelser, som ministeren gik til valg på i sit oplæg Kulturens marshallplan, og vil ministeren begrunde sit synspunkt? Hvis ja, hvordan vil ministeren i så fald sikre, at Det Kongelige Teater forbliver "hele Danmarks teater", som teatret aftalte med Folketinget i 2008 i Fireårsaftalen.
Spørgsmål C
Vil ministeren fortsat reducere antallet af symfoniorkestre, som ministeren gik til valg på i sit oplæg Kulturens marshallplan, og vil ministeren begrunde sit synspunkt? Hvis ja, i så fald hvilke symfoniorkestre er der tale om?

Kontaktperson:

Indledning

Jeg er af Folketingets Kulturdvalg blevet stillet tre spørgsmål, der alle drejer sig om, hvordan jeg som kulturminister vil forholde mig til konkrete punkter i mit valgoplæg fra september måned, "Kulturens Marshall-plan".

Jeg vil selvfølgelig gerne svare på disse spørgsmål, men allerførst vil jeg sige til udvalget, at jeg glæder mig utrolig meget

til samarbejdet med jer. Det samarbejde er helt afgørende vigtigt for, hvordan vi sammen kan indrette kulturstøtten bedst muligt - i en økonomisk meget vanskelig situation.

Jeg vil også gerne knytte en generel bemærkning til, hvordan jeg ser min opgave som ny kulturminister. Jeg håber at I vil modtage den konstruktivt og i samarbejdets ånd.

For realiteten er jo, at oplægget om "Kulturens Marshall-plan" er skrevet i en helt anden situation og sammenhæng, end den jeg befinder mig i idag. Det betyder ikke, at jeg ikke mener, hvad jeg skrev, men konteksten og de politiske realiteter er i dag nogle helt andre.

Det er klart, at posten som kulturminister, er en anden platform at betragte kunsten og kulturlivet fra – og det giver et udvidet ansvar for hele den kulturpolitik, der skal føres. Jeg er altså hele landets – og hele kulturlivets kulturminister.

Jeg mener, at det som kulturminister er værdifuldt at se med friske øjne på etablerede støtteordninger og institutioner, og overveje om der ikke kan tænkes nyt og innovativt.

Regeringen står lige nu over for en proces, hvor vi skal have en finanslov til at hænge sammen – og samtidig realisere det regeringsgrundlag, som er vores politiske program. Som ny kul-

turminister ser jeg det som min opgave at få disse ting til at ske. Og det vil jeg gøre i samarbejde med Folketingets partier. Og i regeringsgrundlaget står der konkret, at vi vil indkalde til forhandlinger om en ny 4-års aftale for Det Kongelige Teater, og at vi vil formulere en ny musikhandlingsplan, herunder styrkelse af den rytmiske musik. Jeg glæder mig utrolig meget til samarbejdet med Folketingets Kulturudvalg både om teatret og musikken – og om de øvrige kulturpolitiske målsætninger i regeringsgrundlaget. Derfor vil jeg også meget snart tage initiativ til en mere social sammenkomst, f.eks. en middag inden jul – det hører I meget mere om meget snart!

Og nu til jeres spørgsmål. Lad mig for godt ordens skyld sige, at jeg gerne vil svare på jeres tre spørgsmål samlet.

Spørgsmål A.

I spørgsmål A er jeg blevet spurgt, om jeg fortsat vil nedlægge Gamle Scene.

For det første vil jeg gerne præcisere, at det jeg skrev i Kulturens Marshallplan ikke var, at Gamle Scene skulle nedlægges. Jeg skrev, at man kunne overveje at flytte balletten til Operan, og jeg pegede på muligheden for, at Gamle Scene kunne bruges som en åben scene til danske og internationale gæstespil.”

Jeg har på intet tidspunkt haft intentioner om at jævne Gamle Scene med jorden. Det jeg skrev var tænkt som et bud på, hvordan man kan gøre Det Kongelige Teaters økonomiske situation bedre og samtidig skaffe et sted, hvor gæstespil kan vises i København.

Mine overvejelser i Kulturens Marshallplan er altså et bud på en åben tænkning om, hvordan vi videreudvikler de etablerede kulturinstitutioner og skabe øget adgang for andre dele af kulturlivet. Jeg er ikke i tvivl om, at Gamle Scene skal bevares og som det ser ud lige nu, bliver det Det Kongelige Teater, der skal bruge bygningen.

Som kulturminister påtager jeg mig naturligvis ansvaret for at finde frem til brugbare løsninger for Det Kongelige Teater. Det får vi jo lejlighed til at tale nærmere om, når vi om kort tid skal i gang med de politiske drøftelser om en ny fireårsaftale for Det Kongelige Teater.

Spørgsmål B.

I spørgsmål B har I spurgt mig, om jeg fortsat vil fritage Det Kongelige Teater for sine turnéforpligtelser, og I har også spurgt til, hvordan Det Kongelige Teater forbliver "hele Danmarks teater", hvis teatret ikke skal turnere.

Teaterloven fastsætter, at Det Kongelige Teater skal turnere. Der er, som spørgsmålet også antyder, desuden stillet krav om turnévirkksomheden i fireårsaftalen fra 2008. Turnéaktiviteten er med til at gøre Det Kongelige Teaters forestillinger tilgængelige for de dele af befolkningen, der bor andre steder end i hovedstadsområdet. Det synes jeg er en væsentlig pointe. Derfor har jeg ingen planer om at ændre på teaterlovens bestemmelser om Det Kongelige Teater.

Som nævnt skal vi inden længe til at forhandle en ny fireårsaftale for Det Kongelige Teater. Ved den lejlighed synes jeg, at det vil være oplagt at drøfte Det Kongelige Teaters turnéforpligtelse.

Spørgsmål C.

Endelig er jeg i spørgsmål C blevet spurgt, om jeg vil reducere antallet af symfoniorkestre, om jeg vil begrunde mit synspunkt og om hvilke symfoniorkestre, der i givet fald er tale om.

Helt overordnet: Jeg tror på, at den klassiske musik og den rytmiske musik har brug for hinanden som gensidig inspiration. Der er, som jeg ser det, ikke tale om enten-eller, men om både-og.

Derfor det vigtigt for mig at sige: Jeg vil ikke svække eller genere den klassiske musik – Jeg vil styrke den rytmiske musik, for det trænger den til!

Det vil jeg gerne begrunde lidt nærmere, for der er mange myter om den rytmiske musik. Som for eksempel, at den er kommerciel og kan klare sig fint uden støtte. Det er ganske enkelt ikke sandt.

Opgørelser viser, at indtjeningen fra musiksalg igennem de sidste ti år er reduceret med to tredjedele. Det går blandt andet ud over de udøvende kunstnere, som derfor er nødt til i højere grad end før at hente deres indtægter fra live-koncerter.

Det presser igen spillestederne, fordi de bedste bands forlanger højere honorarer for at kompensere for de faldende cd-salgsindtægter. Og dem der især bliver taberne i spillet, er de nye, de unge og de kunstnerisk eksperimenterende solister og grupper. De bliver taberne, hvis spillestederne kun tør engagere de velprøvede og sikre kort for at holde økonomien kørende.

Hvis vi i Danmark vil have et levende kulturliv, så må vi opgradere støtten til nutidige forhold.

Og selvfølgelig har også den klassiske musik brug for støtte. Det koster at have et orkester på 75 mand kørende. Den klassiske musik kalder på et langsigtet engagement, både i uddannelsen af musikerne og i vedligeholdelsen af talentet.

Men vi har også brug for at styrke den levende og kvalitetsfyldte, nybrydende rytmiske musik.

Vi har de regionale spillesteder for at have nogle "fyrtårne" som kan tilbyde den gode levende musik til publikum. Men de har svært ved det for tiden. Jeg synes det er problematisk, at de rytmiske spillesteder er presset så meget i bund af den økonomiske krise, at de har svært ved at gøre det vi ønsker i forhold til kvalitetsmusik og vækstlag.

Derfor er vi nødt til at tænke nyt for at finde de holdbare løsninger, der giver Danmark et fremadrettet og dynamisk musikliv.

Og så kommer jeg til det: Vil jeg reducere antallet af symfoniorkestre?

Igen: Mit udgangspunkt er, at jeg vil styrke den rytmiske musik. Det står også i regeringsgrundlaget, så det er en klar og vigtig målsætning for mig.

Jeg er meget modtagelig for gode ideer til, hvordan vi kan gøre det uden at tage noget fra den klassiske musik. For det er på ingen måde mit mål at reducere eller nedlægge noget kulturelt værdifuldt.

Men jeg vil gerne se samlet på hele musikområdet, og være åben for, at det meget vel kan betyde omprioriteringer også indenfor det klassiske område, hvor ingen ordninger eller institutioner på forhånd skal erklæres hellige og uden for prioritering.

Jeg tror imidlertid godt man kan finde løsninger, der både tilgodeser det rytmiske og det klassiske miljø - og samtidig fastholder et rum til kulturpolitisk prioritering. For vi skal nemlig både støtte den etablerede, klassiske musik og sørge for optimale vilkår for det rytmiske vækstlag og de nye talenter.